

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/550/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813209830
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813209830.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, IČO: HE 308237, Agiou Nikolaou 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, 2408 Egkomi, Nikózia, Cyprus zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovanej: T. Z., H.. XX.X.XXXX, C. XXX XX Č. XXX, o zaplatenie 680,77 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamieťa.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.9.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 680,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 680,77 eur od 5.9.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná so N. Ú. C. B..K., ako pôvodným veriteľom uzavreli dňa 28.3.2006 zmluvu (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovanej. Žalovaná podpisom Zmluvy vyslovila súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa pre depozitné produkty, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy (ďalej len „VOP“). Pôvodný veriteľ sa podpisom Zmluvy zaviazal poskytnúť žalovanej Povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovanej na prevod alebo výbery hotovosti z účtu žalovanej, a to aj vtedy ak nebude existovať pohľadávka žalovanej voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovanej, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovanej alebo vkladom v hotovosti. Zároveň žalovaná sa podpisom Zmluvy zaviazala Povolené prečerpanie splácať pôvodnému veriteľovi formou započítania pohľadávky pôvodného veriteľa proti pohľadávke žalovanej z jeho účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovanej z jeho účtu, a v rozsahu v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú. Pôvodný veriteľ svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy splnil riadne a včas, t.j. žalovanej poskytol Povolené prečerpanie k jej bežnému účtu, a to za podmienok v Zmluve uvedených. Nakoľko žalovaná využila možnosť prečerpania svojho bežného účtu v zmysle Zmluvy, avšak pôvodnému veriteľovi svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie Povoleného prečerpania nesplnila riadne a včas, žalobca písomne vyzval žalovanú na splnenie svojho záväzku (ďalej len „Výzva“). Ku dňu 23.08.2012 pôvodný veriteľ evidoval voči žalovanej pohľadávku vo výške 680,77 eur (ďalej len „pohľadávka“). Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca k dnešnému dňu eviduje voči žalovanej pohľadávku vo výške istiny v celkovej výške 680,77 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené si žalobca týmto podaním uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy istiny vo výške 680,77 eur od 05.09.2013 až do zaplatenia.

Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že uplatnenú pohľadávku žalobcu uznáva, žiada však povoliť splátky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o bežnom účte zo dňa 28.2006, Prehľadom histórie transakcií na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, Výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 23.8.2012, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.8.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami N., B.K. pre depozitné produkty účinnými od 1.10.2005, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.8.2012 medzi N. Ú. C., B.K. a žalobcom a prílohami k tejto zmluve. Ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpoveďou žalovanej, písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 13.2.2014 spolu s prílohou - zoznamom postupovaných pohľadávok a podaním doručeným súdu dňa 12.5.2014 spolu s prílohami, a to výňatkom z cenníka, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo výpovedi uviedla, že je ochotná uhradiť uplatnenú pohľadávku, ale v splátkach, pretože jej situácia nie je dobrá. Manžel poberá v rámci aktivačného iba sumu 28 eur, žalovaná spolu s rodinnými prídavkami na štyri deti a materským príspevkom mesačne 292,- eur. Bývajú v obecnom byte, kde za nájom, odvoz smetia ako aj stočné platia od 40 do 60 eur, elektrinu 35 eur preddavkovo a za vodu 25 eur.

Vo svojom písomnom podaní žalobca uviedol, že z prehľadu histórie transakcií na bežnom účte, ktorý je súčasťou žalobného návrhu, zo strany 6 v spodnej časti v stĺpci zostatok účtu vyplýva výška pohľadávky, ktorá bola postúpená na žalobcu. Uvedená pohľadávka bola generovaná bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť, ani zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií, je certifikovaný, podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Žalobca má zo to, že uvedený výpis je relevantným dôkazom preukazujúcim výšku uplatneného nároku žalobcu. Žalobca žiada dlžnú sumu ku dňu postúpenia t.j. do 21.08.2012. Predmetom konania je nárok žalobcu len na zaplatenie zostatku istiny vo výške 680,77 eur, na základe vyššie uvedeného žalovaná suma neobsahuje žiadne poplatky ani zmluvné pokuty. V mesiaci apríl 2006 boli uskutočnené kreditné operácie vo výške 5850,04 SK/194,18 eur a debetné operácie vo výške 5892 SK/195,57 eur. Debetné operácie v tomto mesiaci prevyšovali kreditné operácie o 41,96 SK/1,39 eur. Vzhľadom na to v tomto mesiaci na istinu úveru nepripadla žiadna čiastka. Na úrok úveru pripadá čiastka - všetky položky, ktoré si pôvodný veriteľ započítal. Rovnako sa postupuje pri výpočte debetných a kreditných operácií pri každom nasledujúcom mesiaci. Splatnosť celej žalovanej sumy nastala v deň, kedy došlo k zrušeniu bežného účtu žalovanej, t.j. dňa 05.03.2012.

V písomnom podaní zo dňa 6.5.2014 žalobca uviedol, že úhrady žalovanej sú v prehľade histórie transakcií na bežnom účte označené ako kreditné operácie. Žalovaná uskutočnila nasledujúce kreditné operácie: dňa 28.03.2006 vo výške 200 SK, dňa 12.04.2006 vo výške 5850 SK, dňa 17.05.2006 vo výške 5850 SK, dňa 12.06.2006 vo výške 5850 SK, dňa 12.07.2006 vo výške 5850 SK, dňa 14.08.2006 vo výške 5850 SK, dňa 13.09.2006 vo výške 5850 SK, dňa 12.10.2006 vo výške 1620 SK, dňa 14.11.2006 vo výške 1620 SK, dňa 13.12.2006 vo výške 1620 SK, dňa 12.01.2007 vo výške 1620 SK, dňa 13.02.2007 vo výške 1620 SK, dňa 13.03.2007 vo výške 1620 SK, dňa 13.04.2007 vo výške 1620 SK, dňa 14.05.2007 vo výške 1620 SK, dňa 12.06.2007 vo výške 1620 SK, dňa 12.7.2007 vo výške 1620 SK, dňa 16.08.2007 vo výške 1620 SK, dňa 14.09.2007 vo výške 1620 SK, dňa 16.10.2007 vo výške 1620 SK, dňa 15.11.2007 vo výške 1620 SK, dňa 14.12.2007 vo výške 1620 SK, dňa 16.01.2008 vo výške 1620 SK, dňa 15.02.2008 vo výške 1620 SK, dňa 17.3.2008 vo výške 1620 SK, dňa 17.04.2008 vo výške 1620 SK, dňa 16.5.2008 vo výške 1620 SK, dňa 17.06.2008 vo výške 1620 SK, dňa 17.07.2008 vo výške 1620 SK, dňa 15.08.2008 vo výške 1620 SK, dňa 17.09.2008 vo výške 1620 SK, dňa 1.10.2008 vo výške 1620 SK, dňa 13.11.2008 vo výške 1620 SK, dňa 12.12.2008 vo výške 1620 SK. Podľa názoru žalobcu nejde o spotrebiteľský úver ale o revolvingový úver, keďže ide o kreditnú platobnú kartu pri ktorej klient získa úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Pri kreditných kartách nie je možné určiť pevnú úrokovú sadzbu, keďže táto úroková sadzba závisí od čerpania finančných prostriedkov a doby ich následného splatenia.

Žalovaná s právnym predchodcom žalobcu (N., B.K., Z. H. X, C.) uzatvorila dňa 28.3.2006 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Predmetom tejto zmluvy bolo okrem iného aj povolenie povoleného prečerpania na bežnom účte a to v prípade splnenia podmienok stanovených

N., B..K.. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvoria Všeobecné obchodné podmienky N., B..K., pre depozitné produkty.

V zmysle čl. 1 Všeobecných obchodných podmienok N., B.. K.. pre depozitné produkty (ďalej len VOP), tieto Všeobecné obchodné podmienky N.. B..K.. pre depozitné produkty upravujú právne vzťahy medzi nami, N. Ú. C., B..K.. (ďalej len „My- v príslušnom gramatickom tvare) a Vami, našim klientom, ktorého identifikačné údaje sú uvedené v príslušnej zmluve, ktorej sú tieto Podmienky súčasťou (ďalej len "Vy" v príslušnom gramatickom tvare).

V zmysle článku 4.4 bod. 4.4.1 VOP, na základe nami stanovených kritérií, ktoré závisia najmä od kreditných obrátov realizovaných na Vašom bežnom účte a pravidelnosti realizovania kreditných obrátov na účte môžeme zriadiť k Vášmu bežnému účtu povolené prečerpanie. Povolené prečerpanie Vám poskytneme na dobu účinnosti Zmluvy o účte, ku ktorému sa prečerpanie poskytuje. Podpisom Zmluvy o účte, ktorej sú tieto Podmienky súčasťou sa zaväzujete, že do splatenia celkovej našej pohľadávky nevytvoríte Zmluvu o účte ktorú ste s nami uzatvorili ani nás nepožiadate o zrušenie bežného účtu. Povolené prečerpanie Vám ako fyzickej osobe bude nastavené na účte najneskôr do 3 pracovných dní od nášho rozhodnutia o súhlase s povoleným prečerpaním. Povolené prečerpanie začína plynúť dňom nastavenia povoleného prečerpania na bežnom účte. O výške a začiatku povoleného prečerpania Vás budeme písomne informovať. Na povolené prečerpanie nemáte právny nárok.

V zmysle článku 4.4, bod 4.4.5 a 4.4.6 VOP, povolené prečerpanie je úročené platnou úrokovou sadzbou pre povolený debet, ktorej výšku môžeme jednostranne meniť. Za povolené prečerpanie Vám účtujeme úroky počnúc dňom vzniku debetného zostatku na Vašom bežnom účte a končiac dňom predchádzajúcim dňu úplného vyrovnania záväzku. Úroky sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na Vašom bežnom účte a účtujú sa mesačne, na ťarchu bežného účtu. Pri úročení na účtoch fyzických osôb sa počíta mesiac za 30 dní a rok za 360 dní, pri právnických osobách sa počíta mesiac podľa skutočného počtu dní v mesiaci a rok za 360 dní. Úroky z uskutočneného prečerpania na bežnom účte sa započítavajú do výšky debetného zostatku na bežnom účte.

Podľa čl. 4.4, bod 4.4.7 VOP v prípade ak povolené prečerpanie využívate, tak sa naše aj Vaše práva a povinnosti primerane spravujú ustanoveniami zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka a týmito Podmienkami.

V zmysle článku 4.4 bod 4.4.8 VOP, 4.4.8. po poskytnutí povoleného prečerpania na účte sa zaväzujete dodržiavať nasledovné povinnosti:

- zabezpečiť prostriedky na úhradu splátok úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov na účte.
- zaplatiť vyúčtované úroky,
- zabezpečiť pravidelné poukazovanie peňažných prostriedkov na účet,
- jedenkrát do roka dosiahnutie kreditného zostatku na bežnom účte.
- Ihneď nás informovať, v prípade, ak:
 - je voči Vám vydaný exekučný príkaz alebo udalosť, ktorá by sa týkala exekučného konania.
 - je podaný návrh na začatie konkurzu alebo vyrovnania voči Vášmu majetku na súd,
 - ste v likvidácii,
 - ste poskytli ručiteľské vyhlásenie za záväzky tretích osôb,
 - ste pristúpili k záväzku tretích osôb,

- máte voči nám alebo tretej osobe nesplatené záväzky, v dôsledku ktorých by mohla byť ohrozená Vaša schopnosť splatiť našu pohľadávku.

- ste účastníkom súdneho sporu, v dôsledku ktorého by mohla byť ohrozená Vaša schopnosť splatiť našu pohľadávku,

- nesplníte alebo porušíte záväzok voči nám alebo tretím osobám, ak by takéto neplnenie alebo porušenie mohlo ohroziť Vašu schopnosť splatiť našu pohľadávku.

Z predloženého prehľadu histórie transakcií na bežnom účte za obdobie od 28.3.2006 do 22.8.2012 vyplýva, že dňa 15.12.2008 žalovaná urobila posledný výber v sume 1300,-Sk, pričom bol vykazovaný zostatok účtu mínus 10.984,30 Sk. Ku dňu 22.8.2012 je evidovaný zostatok účtu mínus 759,72 eur.

Žalobca listom zo dňa 23.8.2012 vyzval žalovanú na uhradenie pohľadávky spolu v sume 760,19 eur najneskôr do 12.9.2012.

Listom zo dňa 23.8.2012 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že ku dňu 21.8.2012 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.08.2012 ako aj Prílohy č. 2 - zoznam postupovaných pohľadávok vyplýva, že žalobca nadobudol od N. Ú. C., B..K.. pohľadávky, vrátane pohľadávky voči žalovanej.

Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

V zmysle ustanovenia § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Ako vyplýva z ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Ako vyplýva z § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

V zmysle § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zo zmluvy o bežnom účte ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 28.3.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa

ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Pohľadávka z predmetného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi tohto konania bola postúpená zmluvou o postúpení na žalobcu, čo preukazuje aj Príloha č. 2 - Zoznam postupovaných pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd je toho názoru, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca sa domáha plnenia zo zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu pôvodne uzavretej so N. Ú. C. B..K., pričom išlo o zmluvu podľa § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, resp. § 269 ods. 2 Obchodného

zákonníka v časti dohodnutých produktov a služieb flexiúčtu. Žalobca odvíja svoj nárok od dojednaní povoleného prečerpania na účte, ktoré je v zmluve dojednané ako nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou (bod 4.4.1 VOP). Svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Kritériá banky špecifikované v zmluve sú upravené tak, že povolené prečerpanie sa nastaví až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním, nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je takéto dojednanie neplatné aj v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy.

Predmetná zmluva z 28.3.2006 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou žalobcom, v ktorej sú naformulované žalobcom stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať.

Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzavretím zmluvy o bežnom účte zo dňa 28.3.2006 nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere výška úveru, výška zmluvného úroku a ďalšie náležitosti podľa § 4 zákona 258/2001 Z.z. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovanou) v písomnej forme obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere uvedené konkrétnymi údajmi. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovanej je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. V danej súvislosti súd poukazuje na rovnaký názor vyslovený v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11.03.2014.

Žalobca má procesnú povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej, ako aj procesnú povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností (prejednacia zásada). Žalobca v danom prípade nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže žalobca ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1,2 a § 457 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávacom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

Ako je zrejmé z predloženého prehľadu transakcií na bežnom účte žalovanej, žalovaná uskutočnila poslednú úhradu na účet dňa 12.12.2008 v sume 53,77 eur (1620,- Sk) a naposledy dňa 15.12.2008 uskutočnila výber z účtu v sume 1.300,- Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Dvojročná subjektívna premlčacia doba však beží iba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. V predmetnej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovanej dňa 15.12.2008, kedy vybrala poslednú sumu prečerpania z bežného účtu. Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.12.2008 a uplynula najneskôr dňa 16.12.2011. Keďže žalobu žalobca podal na súde až dňa 23.9.2013, došlo tak až po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Aj v prípade, že by súd považoval plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z platného právneho úkonu, pohľadávku žalobcu by pokladal za premlčanú.

Podľa bodu 4.4.8. VOP po poskytnutí povoleného prečerpania na účte sa žalovaná zaviazala jedenkrát do roka dosiahnutie kreditného zostatku na bežnom účte. Keďže od 15.12.2008 nedošlo k žiadnym pohybom na účte žalovanej (žiadne výbery ani vklady), najneskôr od uvedeného dňa by plynula jednoročná lehota na dosiahnutie kreditného zostatku na účte žalovanej. Nakoľko po uplynutí tejto lehoty dňa 16.12.2009 nedošlo k navýšeniu finančných prostriedkov na účte žalovanej na kladné hodnoty, žalobca mohol celú dlžnú sumu najneskôr od uvedeného dňa žiadať o žalovanej. Všeobecná trojročná

premlčacia doba by tak začal plynúť odo dňa 17.12.2009 a uplynula by dňa 17.12.2012. Keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí premlčacej doby dňa 23.9.2013, aj v tomto prípade by súd považoval žalobu žalobcu za premlčanú.

Všeobecná trojročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Všeobecná 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve (pozri R 1/1998).

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Podľa vyššie cit. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa., pričom spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy alebo je súčasťou, ktoré je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

Ustanovenie písm. o) Záverečných ustanovení zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu zo dňa 28.3.2006 v zásade nevyklučuje použitie iných právnych predpisov ako Obchodného zákonníka, keďže sa v ňom uvádza, že právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v SR

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešná, žiadne trovy konania nevznikli ani z obsahu spisu nevyplývajú. Na základe uvedeného jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.